MIKC Daugavpils Dizaina un mākslas vidusskola
“Saules skola”

Mācību priekšmets:
Kino veidošanas pamati

Specialitāte: **Multimediji**
3 kurss

Filmu stils

Metodiskā izstrādne

Izstrādnes autors: **Aija Bley Cimiņa**

Daugavpils
2023

ANOTĀCIJA

AIJA BLEY CIMIŅA

Metodiskā izstrādne **FILMU STILS**

Sasniedzamais rezultāts:

Spēj atšķirt kino vizuālo valodu no filmas satura.

Spēj saskatīt un analizēt filmas žanra un stila veidojošos paņēmienus.

Spēj iegūtās teorētiskās zināšanas praktiski pielietot savos darbos.

Mērķauditorija:

Multimediju 3 kursa audzēkņi

Metodiskās izstrādnes praktiskais pielietojums:

Apmācību metode izstrādāta atbilstoši multimediju 3 kursa audzēkņu vajadzībām un ir praksē pierādījusi, kā veiksmīgs, intensīvs un jauniešiem aizraujoš apmācību veids.

Teorētiskā daļa par filmu stiliem ir pielietojama arī citos mācību priekšmetos, kā mākslas vēsture, literatūra, mūsdienu kultūra u.c.

Uzskates un citi mācību līdzekļi:

Nodarbībā tiek demonstrēti pasaulē atzītu kino režisoru filmu fragmenti.

Teorētiskā nodarbība tiek papildināta ar praktisku vingrinājumu, kurā skolniekiem ir jāatdarina kāds pasaulē atzīta kino darba fragments.

Metodiskās izstrādnes aktualitāte/novitāte:

Izstrādātā mācību metode balstīta kompleksā apmācību kursā, kurā integrēta kino vēstures, kino veidošanas pamatu un režijas pamatu apmācība. Teorētiskās zināšanas par filmu stiliem, tiek nostiprinātas praksē, kad audzēkņiem ir jāizvēlas, jāanalizē un pēc tam jāatdarina, kāds fragments no pasaulē zināma kino darba.

SATURS

IEVADS……..4
1. FILMAS STILS.....……...4
1.1. Filmas stila raksturojošie elementi.....……..4
1.2. Filmas stila un filmas žanra atšķirības..……..5
1.3. Filmas žanri.....……..5
2. GRUPU STILI.....…….....…...6
2.1. Vācu ekspresionisms.....7
2.2. Itāļu neoreālisms.....9
2.3. Padomju montāžas kino.....11
2.4. Franču jaunais vilnis..... 12
2.5. Klasiskais Holivudas stils.....14
3. RADOŠU VIZUĀLĀ RISINĀJUMA STILI.....15
3.1. Mēmais kino.....15
3.2. Klasiskais.....16
3.3. Salonstils.....17
3.4. Film Noir.....18
3.5. Monumentālais.....19
3.6. Kamerstils.....20
3.7. Tēlainais.....21
3.8. Dokumentālais.....22
3.9. Sadzīviskais.....23
3.10. Dogma.....24
3.11. Tehnoloģiskais.....25
3.12. Klipveida.....26
3.13. Eklektika.....27
SECINĀJUMI……..28
LITERATŪRAS SARAKSTS……..29
PIELIKUMI

IEVADS

Ja mākslas vēsturē zināšanas par stiliem ir krājušās vairākus gadsimtus un tās ir labi definētas, kā, piemēram, romānika, gotika, renesanse, baroks, klasicisms u.t.t., tad kino vēsture ir mērāma tikai 100 gados.

Pa šo laiku kino ir strauji attīstījies. To ir ietekmējusi māksla, tehnoloģiju attīstība un laikmeta norises. Tas joprojām turpina attīstīties un nemitīgi meklēt savus unikālos izteiksmes līdzekļus, gan ietekmējoties no pagātnes, gan nemitīgi to noliedzot.

Kino vizuālā valoda pastāv attīstībā, tāpēc izpratne par tās attīstību ir nepieciešama, lai mūsdienās varētu radīt jaunus kino darbus.

1. FILMAS STILS

Stils - vienotu elementu kopums

- Kopīgs vēsturiskais laikmets, izteiksmes raksturs (antīkais, viduslaiku, renesanses, gotiskais, romāņu, bizantiskais, klasiskais, ampīra, baroka, modernais un postmodernais stils...)
- Uzskatu, domāšanas kopums (ideoloģija, filozofija);
- Kopīgas izteiksmes formas, tehniskās iespējas un paņēmieni;
- Kopīgs izteiksmes saturs , izpildījuma maniere(komerciāls, zinātnisks, prozaisks, dzejisks, lietišķs, dramatisks, lirisks, episks, humoristisks, satīrisks, komisks, traģisks, ironisks, vulgārs u.c. stils.)

1.1. Filmas stila raksturojošie elementi.

Analizējot filmas stilu jāņem vērā:

- Scenārija dramaturģiskā uzbēve (kompozīcija, ritms...)
- Tēlotāji (tēlošanas veids, kostīmi, grims...)
- Filmēšanas vietas, objekti, mēbeles, rekvizīti...
- Filmēšanas laiks (diennakts laiks, gadalaiks...)
- Skaņa
- Režija
- Operatora darbs
- Mākslinieka darbs;
- Datorgrafika, kombinētie kadri;
- Montāža

1.2. Filmas stila un filmas žanra atšķirības

Žanrs -pamatā līdzīgas naratīvās (stāsta) struktūras.

Stils - līdzīgi mākslinieciskie un tehniskie paņēmieni.

Bieži filmas žanrs nosaka filmas stilu, tomēr jebkura žanra fimu var uzņemt jebkādā vizuālajā stilā.

Tā ir autora radošā izvēle.

1.3. Filmas žanri

- detektīvfilma;
- vēsturiskā drāma;
- piedzīvojumu filma;
- komēdija;
- drāma;
- melodrāma;
- trilleris;
- šausmu filma;
- muzikālā filma;
- inscinētā filma;
- animācija;
- dokumentālā filma;
- eksperimentālā filma
- u.t.t.

Mācību filma par filmu žanriem
https://www.youtube.com/watch?v=rDVVE8ZHJ3o

2. GRUPU STILI

Par stilu var runāt, lai raksturotu filmas veidotāju grupu no zināmas ģeogrāfiskas teritorijas vai vēsturiskā laika perioda, kurus vieno līdzīgu paņēmienu izmantošana.

Pie grupu stiliem var minēt:

- vācu ekspresionisms;
- itāļu neoreālisms;
- padomju montāžas kino;
- franču jaunais vilnis;
- klasiskais Holivudas stils;
- postklasiskais Holivudas stils;

2.2. Vācu ekspresionisms

F. V. Murnavs „Nosferatu, šausmu simfonija" (1922)

"Nosferatu, šausmu simfonija" (vācu: *Nosferatu, eine Symphonie des Grauens*) ir 1922. gada Vācijas ekspresionisma šausmu filma, kuras režisors ir F. V. Murnavs. "Nosferatu" uzskata par vienu no nozīmīgākajām 20. gadsimta sākuma filmām, par vienu no pirmajām šausmu filmām, kā arī par izcilu vācu ekspresionisma kino paraugu. Tās pamatā ir Brema Stokera romāns "Drakula".

Roberts Vīne "Doktora Kaligari kabinets" (1920)

"Doktora Kaligari kabinets", arī "Kaligari kabinets"(vācu: *Das Cabinet des Dr. Caligari*) ir 1920. gada vācu mēmā šausmu filma, kuras režisors ir Roberts Vīne. Tiek uzskatīta par vienu no ietekmīgākajām vācu ekspresionisma filmām.

2.2. Itāļu neoreālisms

Vitorio De Sikas (Vittorio De Sica) 1948. gada filma "Velosipēdu zagļi" (Ladri di biciclette).

Itāļu neoreālisms ir kinomākslas virziens, kas attīstījās Itālijā laika posmā no 1940. gadu sākuma līdz 1950. gadu sākumam. Terminu "neoreālisms" ieviesa filmu kritiķi četrdesmito gadu sākumā. Scenārists Čezares Dzavatīni (*Cesare Zavattini*) bija viens no galvenajiem neroreālisma aizsācējiem un teorētiķiem, kurš aicināja režisorus pievērsties reālajai dzīvei, filmēt ikdienišķus notikumus un iedziļināties vienkāršo cilvēku dzīvēs.[1]

Galvenās pamatiezīmes neoreālisma filmās - tās ir filmētas reālajā vidē, bieži tiek izmantoti neprofesionāli aktieri, tajās skarbi un reālistiski tiek attēloti sociāli stāsti, to galvenie varoņi risina ikdienišķas problēmas. Tā bija kā pretošanās pret "Balto telefonu kino" (*Telefono Bianco*), kas dominēja trīsdesmitajos gados un atdarināja Holivudas kino, koncentrējoties uz buržuāzisko sabiedrību.[1]

Par pirmo itāļu neoreālisma filmu tiek uzskatīta Lukīno Viskonti (*Luchino Visconti*) 1943. gada filma "Apsēstība" (*Ossessione*). Nozīmīgākās neoreālisma filmas ir Roberto Roselīni (*Roberto Rossellini*) 1945. gada filma "Roma – atvērta pilsēta" (*Roma, città aperta*) un Vitorio De Sikas (*Vittorio De Sica*) 1948. gada filma "Velosipēdu zagļi" (*Ladri di biciclette*).

Itāļu neoreālisms tika atzīts pasaulē, to uztvēra kā novatorisku kinomākslas virzienu. Īpašu ievērību itāļu neoreālisms ieguva, kad Roberto Roselīni par savu filmu "Roma - atvērta pilsēta" ieguva galveno balvu Kannu kinofestivālā.

Četrdesmito gadu beigās, kad Itālijā sāka uzlaboties dzīves apstākļi, valdība paziņoja, ka neoreālisma filmas bojā Itālijas reputāciju citu valstu acīs. 1949. gadā izdeva likumu, kas Itālijā ierobežoja filmu izrādīšanu, uzlika cenzūru scenārijiem, kā arī ierobežoja aizdevumu izsniegšanu valdībai nevēlamu filmu veidošanai un ierobežoja to izplatīšanu uz ārvalstīm.[1]

[1] Cinema The Whole Story, Thames And Hudson, London, 2011, lpp. 178.

2.3. Padomju montāžas kino

Dzigas Vertova filmu "Cilvēks ar kinokameru" (1929)

Padomju Sociālistisko Republiku Savienībā (PSRS) attīstījās montāžas kino – viens no nozīmīgākajiem pārstāvjiem ir Dziga Vertovs (*Дзига Вертов*). Dz. Vertova pilnmetrāžas filma "Cilvēks ar kinokameru" (*Человек с киноаппаратом*, 1929) ir viens no darbiem, kuri reflektē par filmas uzņemšanas procesu. Filma pārstāv pilsētu simfoniju žanru, kas raksturīgs avangarda kino 20. gs. 20.–30. gados, kurā tiek rādīts urbānās dzīves ritms noteikta laika nogriežņa ietvaros.[2] Nozīmīgs darbs, kurā izpaužas "padomju montāžas" stils ir Sergeja Eizenšteina "Bruņukuģis Potjomkins" 1925 u.c.

[2] https://enciklopedija.lv/skirklis/60210 (skatīts 12.06.2023)

2.4. Franču jaunais vilnis

Žans Liks Godārs "Līdz pēdējam elpas vilcienam". 1960. gads.

Franču jaunais vilnis (franču: *La Nouvelle Vague*) ir termins kinematogrāfijā, kas raksturo vairāku Francijas filmu veidotāju radīto kino 1950. gadu beigās un 1960. gadu sākumā. Lai arī franču jaunais vilnis teorētiski nekad nenoformējās kā īpašs kino novirziens, filmām, kam piedēvēja šo terminu, bija raksturīgi diezgan vienoti stila paņēmieni. Franču jaunā viļņa filmu veidošanā liela ietekme bija itāliešu neoreālismam un Holivudas klasiskajam kino. Daļēji iespaidojoties arī no tā laika sociālās, politiskās situācijas (jauniešu revolūcijām), jaunā viļņa filmu veidotāji arī noliedza pirms tam esošo konservatīvo klasisko Francijas kino, plaši eksperimentējot ar savu filmu vizuālo stilu, montāžu un sižeta izveidi. [3]

Jauno vilni 20. gs. 50.–60. gados aizsāka jaunās paaudzes kinoteorētiķi Fransuā Trifo (*François Truffaut*), Žans Liks Godārs (*Jean-Luc Godard*), Žaks Rivets (*Jacques Rivette*), Klods Šabrols (*Claude Chabrol*) un Ēriks Romērs (*Éric Rohmer*). 50. gadu vidū ar *Cahiers du Cinéma* saistītie teorētiķi pievērsās praksei – veidoja īsfilmas, 50. gadu beigās – ķērās pie savu pirmo pilnmetrāžas filmu veidošanas. Filmām bija nelieli budžeti, tās tika filmētas reālā vidē, tās oriģināli veidotie sižeti stāstīja par jaunu cilvēku sajūtām, problēmām, sevis meklējumiem. Tehniskie un budžeta

[3] https://lv.wikipedia.org/wiki/Franču_jaunais_vilnis (skatīts 12.06.2023)

ierobežojumi veicināja autentiskuma, arī dokumentalitātes klātbūtni, uzsverot jauno režisoru individualitāti un nerēķināšanos ar klasiskās kino valodas nosacījumiem.

Jaunā viļņa filmas raksturo novatorisms gan vēstījumā, gan arī stilā. Tās tika uzņemtas nevis paviljonā un dekorācijās, bet reālā vidē un turpināja nozīmīgā Itālijas kino virziena neoreālisma principus. Jaunā viļņa autori centās izmantot dabisko apgaismojumi un vienkāršus papildus gaismas avotus. Filmēšanā tika izmantota tā laika tehnoloģiskā novitāte – rokas kamera, ko pamatā izmantoja dokumentālajā kino. Vieglā, mobilā kamera ļāva radīt īpašu vizuālo stilu – dinamisku un kustīgu, ar šādu kameru varēja gan sekot varoņiem, gan pietuvoties tiem, radot reālistiskas mizanscēnas. Jaunā viļņa režisori eksperimentēja ar kino valodu – montāžu un filmas skaņu celiņu, ignorējot tradicionālos kanonus. Jaunā viļņa filmas raksturo norišu fragmentārisms, novatoriska montāža, kurā nereti ignorēts norišu secīgums. Īpaši daudz šādu eksperimentu ir Ž. L. Godāra filmās, piemēram, filmā "Līdz pēdējam elpas vilcienam" (*À bout de souffle,* 1960) tiek izmantota arī lēcienveida montāža (*jump cut*) u. c. novatoriski paņēmieni attēla un filmas skaņu celiņa veidošanā. Jaunā viļņa filmas raksturo arī intertekstualitāte – atsauce uz citām mākslām, medijiem, arī Holivudas režisoru-autoru darbiem un populāriem žanriem (gangsterfilmām, *film noir*). Piemēram, K. Šabrola darbos bieži tiek citēti A. Hičkoka darbi, Ž. L. Godāra filmās – Karla Teodora Dreiera (*Carl Theodor Dreyer*), Frica Langa (*Fritz Lang*), Nikolasa Reja (*Nicholas Ray*) u. c. režisoru filmas.

Jaunā viļņa filmas raksturo arī oriģināla pieeja sižeta izveidē, piemēram, tas ir fragmentārs, cēloņsakarības starp norisēm ir nosacītas, nereti filmās ir iesāktas un nepabeigtas sižeta līnijas. Arī filmu varoņu rīcība bieži vien nav motivēta, izskaidrota, filmu fināli ir nenoteikti, atvērti.[4]

[4] https://enciklopedija.lv/skirklis/86919-jaunais-vilnis,-franču-kino (skatīts 12.06.2023)

2.5. Klasiskais Holivudas stils.

Viktors Flemings "Vējiem līdzi" 1939

Raksturīgs amerikāņu kino laikā no 20. gadsimta 10. gadiem (strauji pēc Pirmā pasaules kara) un 1960. gadiem.

Holivuda piesaistīja filmu industriju ar maigo klimatu, saules gaismas daudzumu, kas ļāva filmēt ārpus paviljona visu gadu, un dažādajām ainavām.

Holivudas Zelta laikmets sākās līdz ar lielo filmu studiju Twentieth Century Fox, Paramount, Warner Bros, MGM, RKO, United Artists, Universal un Columbia attīstību. Zelta laikmets beidzās līdz ar pēckara krīzi, filmu studiju izjukšanu un citu izklaides veidu – iepirkšanās centru, televīzijas un radio – attīstību, kas mazināja kino apmeklētāju skaitu.

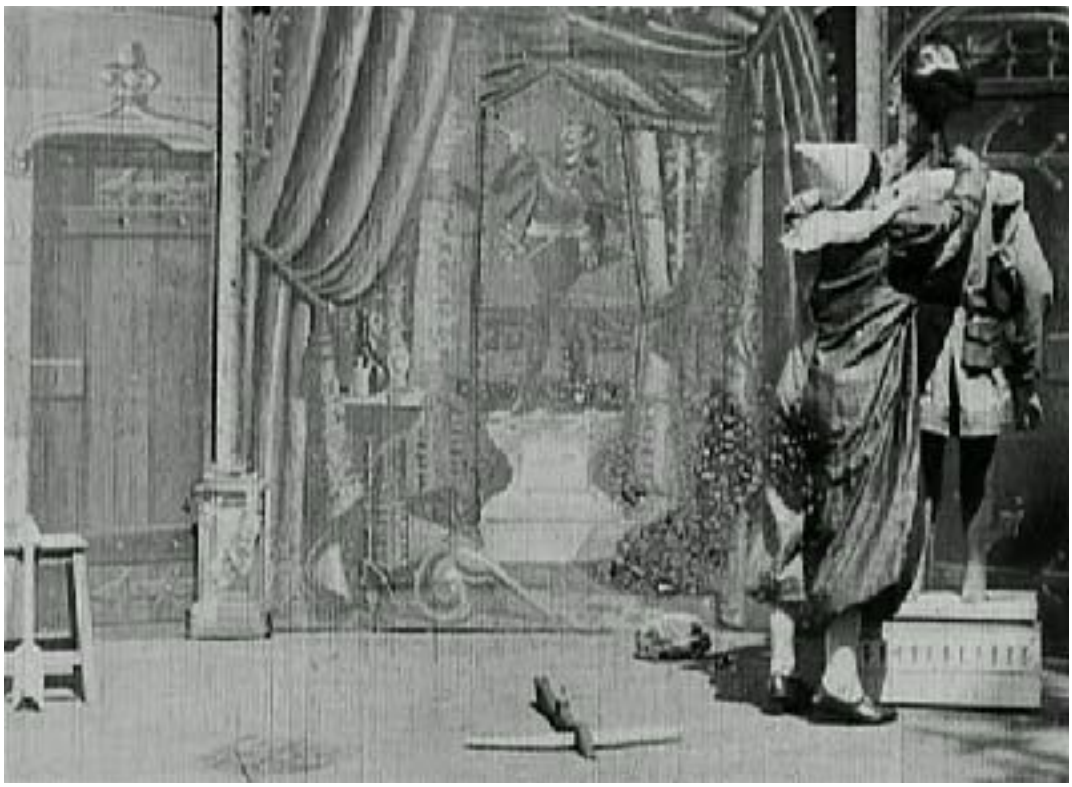
Zelta laikmetā Holivudā uzņemtās filmas lielākoties bija: Vesterni, farsa komēdijas, mūzikli, multfilmas, biogrāfiskas filmas.

Vadošā Zelta laikmeta filmu studija bija MGM. Studija nodarbināja lielākās tā laika zvaigznes – Klārku Geiblu, Laionelu Berimoru, Džīnu Hārlovu, Normu Šīreri, Grētu Garbo, Žaneti Makdonaldu, Nelsonu Ediju, Spenseru Treisiju, Džūdiju Gārlendu un Džīnu Kelliju. 1939. gadā MGM uzņēma vienu no visu laiku populārākajām un komerciāli veiksmīgākajām filmām „Vējiem līdzi". Katrai studijai bija raksturīgs savs stils filmu veidošanā.

3. RADOŠU VIZUĀLĀ RISINĀJUMA STILI

Tie ir stili, kas balstās uz radošu vizuālā risinājuma izvēli.

3.1. Mēmais kino

Žoržs Meljes "Vilhelma Tella piedzīvojumi" (1898)

Frontāli, statiski, gari KPL kadri. Montāža neveikla, aktieru spēle pārspīlēta. Nelieto mākslīgo apgaismojumu.

Mēmais kino (vēlākais periods)

Dažādi kadru mērogi (KOP,VID, TUV), mākslīgais apgaismojums, kontragaismas nozīme, plūstoša montāža, pārsvarā statiski kadri ar mākslinieciski pārdomātu kompozīciju, aktieru spēle pārspīlēta, žestu nozīme. Palielinās optikas iespējas, tiek lietoti efektu filtri.

3.2. Klasiskais

Leonīds Leimanis "Pie bagātās kundzes" 1969

Reālisma principu ievērošana, lieto kino gaismas, gan telpās, gan dabā, kadru kompozīcija mākslinieciski pārdomāta. Attēls klasiski pareizs, attēla reālisms un atbilstība vides fiksācijai atbilst cilvēka uztverei. Klasiskais stils tiek lietots plaši un ir citu stilu veidošanas pamatā. Aktierspēle - psiholoģiskais reālisms. Galvenokārt lineārā vai paralēlā montāža. Raksturīgs Holivudai.

3.3. Salonstils

Lesters Burnhams "Amerikas skaistums" /*American Beauty (1999)*

Nereāla, izskaistināta pasaule, pārspīlējums, kino gaismas, optiskie filtri "sapņu" noskaņas radīšanai, pārspīlēta estetizācija, kiča estētika, krāsu gamma pārsvarā gaiša.
Publika vēlējās uz ekrāna redzēt to, ko dzīve nesniedza. Izmanto kiča estētiku.

3.4. Film Noir

Billijs Vailders"Dubultā apdrošināšana"(Double Indemnity, 1944)

Film Noir (melnā filma)

Jēdziens, kas attiecas uz amerikāņu 1941-1946 kino. Deformētas neirotiskas kadru kompozīcijas Eksperimenti ar apgaismojumu, plašs ēnu izmantojums. Intensīvs sapņu elementu izmantojums. Film noir žanrs ir saistāms ar pesimisma, depresīvisma, neuzticības, vilšanos un cinisma atmosfēru, kas bija raksturīga amerikāņu sabiedrībai Otrā pasaules kara laikā un pēckara gados, kas saistāms ar Amerikas ekonomisko krīzi, atomkaru, sabiedrības bailēm un neziņu. Zemas tonalitātes apgaismojums. Neizmanto klasisko dramaturģiju, psiholoģiski, intuitīvi tēla veidojumi...

Rīdzinieka režisora un scenārista Borisa Ingstera personībai un viņa Holivudā režisētās filmas "Svešinieks trešajā stāvā" /"Stranger on the Third Floor," 1940 ir liela ietekmei uz film noir attīstību.

Neo noir - mūsdienās jēdziens tiek paplašināts ne tikai uz ASV XX gs. 40.–50. gados, bet arī meklējot film noir interpretācijas un atskaņas gan mūsdienu ASV kino, gan arī daudzu pasaules valstu kino pieredzē, to skaitā arī Eiropas nacionālajās kinematogrāfijās.

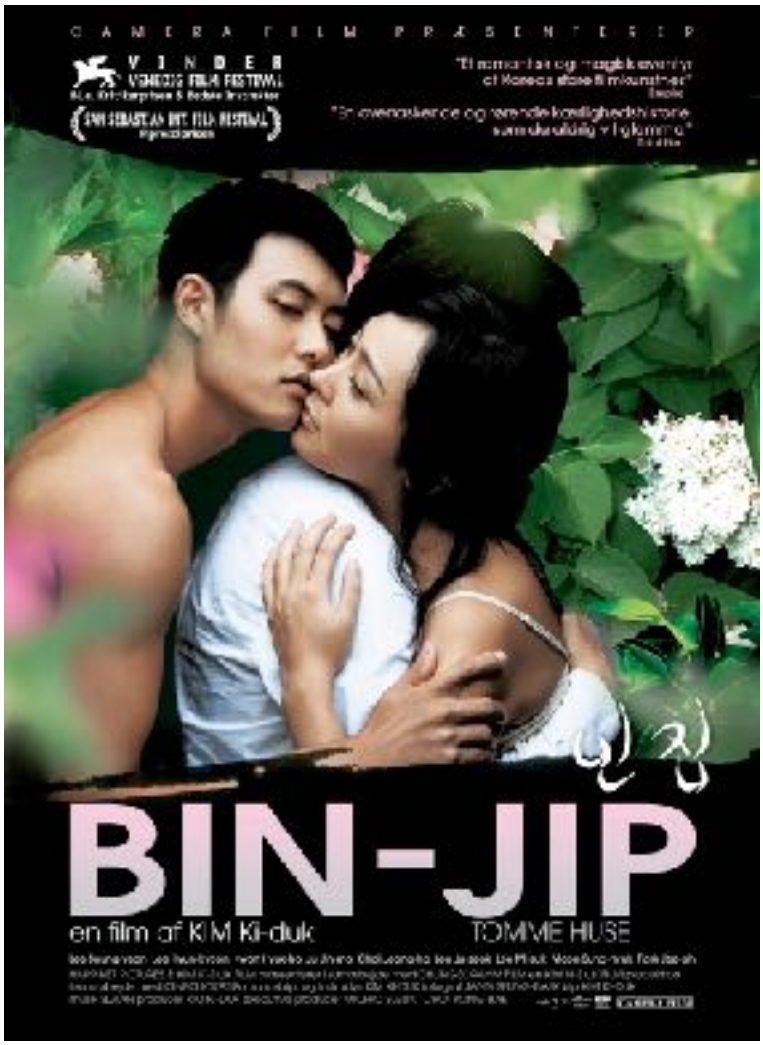
3.5. Monumentālais

Fritz Lang”Metropolis”(1927)

Liela mēroga izteiksmes veids, varens, dižens episks. Platformāts, 3D. Rakursi no apakšas vai augšas, lai izteiktu monumentalitāti, izteiksmīgi kopplāni, Liela nozīme lokācijai, kas raksturo monumentalitāti (arhitektūra, daba), masu skati, apgaismojums iespaidīgs.

3.6. Kamerstils

Kim Ki-duk "Golfa nūja" 2004

Intīms, personisks, klusināts vēstījums. Rada klātbūtnes efektu. Daudz kompozicionāli izteiksmīgi tuvplāni, vidēji plāni, detaļas. Svarīga psiholoģiski niansēta aktierspēle. Darbība bieži nelielā lokācijā. Kompozīcijas bieži lietotie elementi: dubultrāmis, atspīdumus, caurspīdīgums. Maigas kinogaismas. Lēnas kameras kustības. Krāsu izvēle pasteļtoņi.

3.7. Tēlainais

Andrejs Tarkovskis "Andrejs Rubļovs" 1966

Attālināts no reālisma, katram kadram ir semiotiska nozīme. Attēla vizuālajām kvalitātēm ir izšķiroša nozīme. Saskatāma glezniecības ietekme. Plaša optikas izmantošana. Garo kadru estētika. Izcili piemēri tādu režisoru darbos kā Andrejs Tarkovskis, Aleksandrs Sokurovs u.c.

3.8. Dokumentālais

Vudija Allena " Zēligs" 1983

Hronikāli dokumentālais, pseidohronika

Reportāža, viss kā dzīvē, dabisks apgaismojums, rokas kamera, mērķis reālā fakta fiksācija un saglabāšana.

3.9. Sadzīviskais

Ulrihs Zeidls " Suņu dienas" 2001

Pamattēma, cilvēki ikdienas norišu gaitā. Maksimāls reālisms, vizuāla vienkāršība. Dokumentalitāte kā vērtība. Sekojošā kamera. pamatā vidējie un kopplāni, kas atbilst dabiskai cilvēka uztverei. Reālais apgaismojums. Attēls kompozicionāli pareizs, bez tēlainiem izsmalcinājumiem. Tiek pieļautas "dabiskas kļūdas".

3.10. Dogma

Larss fon Trīrs /LARS VON TRIER "Idioti" 1998

Konceptuāli radīts stils. Dogma 95 manifests: filmēšana vienā lokācijā, skaņu uzņem uzreiz, rokas kamera kamera, kustība saraustīta, kaitinoša, dabīgi rakursi, mirkļa tveršana, krāsu filma, bez kino gaismām, laika secība, 35mm, nekādi žanri, neraksta režisoru titros, filmē bez grimma, montāža apzināti nelīdzena, neklasiska...

3.11. Tehnoloģiskais

Alfonso Kuarons "Gravitāte" 2013

Specefekti, kombinētie kadri, animācija u.t.t. Attēls ir galvenā filmas vērtība. Fantastikas, pasaku, katastrofu filmas.

3.12. Klipveida

Toms Taikvers /Tom Tykwer"Lolas skrējiens" 1998

Nav klasiskā secīgā vizuālā stāstījuma. Objekti, personāži, lietas atšķiras gandrīz katrā kadrā. Veidojas kaleidoskopisks efekts, saglabājot tēmu kopumā. Izmanto mūzikas klipos, vai kā atsevišķas epizodes filmā.

3.13. Eklektika

Denis Villeneuve "Pa asmeni skrejošais 2049" 2017

Dažādu stilu apzināts sajaukums līdzīgās proporcijās. Prasa labu stilu pārzināšanu.
Denisa Villeneuve filmā "Pa asmeni skrejošais 2049" 2017 ir vienādās proporcijās apzināti izmantoti klasiskā, glezniecisķā, monumentālā, tehnoloģiskā un film noir stilu sajaukumi.

SECINĀJUMI

Lekcija lielos vilcienos rada priekšstatu par to, kā vēsturiski veidojas un attīstās filmu stili. Ļauj labāk izprast kino valodas elementus un tos turpmāk pielietot radošajā praksē.

Lekcijas mērķis ir sagatavot audzēkņus praktiskā uzdevuma veikšanai - nofilmēt fragmentu, imitējot, kādu pasaulslavenas ekranizācijas darba stilu.

Neskatoties uz uzdevuma sarežģītību un lierobežoto laika limitu, darba metode praksē pārbaudīta un atzīstama par ļoti efektīgu, jo audzēkņi 32 mācību stundās apgūst gan kino vēstures ievadu, gan inscinētā kino uzņemšanas pamatus no projeketa sagatavošanas, producēšanas, filmēšanas, montāžas, līdz darba izplatīšanai.

LITERATŪRAS SARAKSTS

Altman,R. Film.Gendre, the British Film Institute, 1999

Bordwell,D. On the History of Film Style, Harvard University Press, 1997

Bordwell,D. The Classical Hollywood Cinema. Film Style, Routledge, 1085

Cinema The Whole Story, Thames And Hudson, London, 2011

Eglītis,V. Filmas vizuālā stila noslēpumi. Rīga:Latviijas mediji, 2019

Elektroniskie resursi:

https://enciklopedija.lv

https://en.wikipedia.org

https://dspace.lu.lv/dspace/bitstream/handle/7/4688/21243-Dita_Rietuma_2011.pdf?sequence=1

https://www.indeed.com/career-advice/career-development/types-of-film-styles

https://essay.biz/article/film-styles-and-the-types-of-styles-for-shooting-a-film

https://www.youtube.com/watch?v=rDVVE8ZHJ3o

https://guides.library.yale.edu/c.php?g=295800&p=1975072

https://www.premiumbeat.com/blog/guide-to-basic-film-genres/

https://www.masterclass.com/articles/how-to-identify-film-genres

PIELIKUMI

Skolēnu darbu piemēri, kas tapuši uzdevuma “ Nofilmēt filmas fragmentu, imitējot, kādu pasaulslavenas ekranizācijas darba stilu.”

Režisora Roberta Vīne 1920. gada vācu ekspresionisma filmas "Kaligari kabinets"(vācu: Das Cabinet des Dr. Caligari) imitācija. Darbs tapis "Saules skolas" multimediju nodaļas 3.kursa kino veidošanas nodarbībās pasniedzējas Aijas Bley vadībā.

https://www.youtube.com/watch?v=LR7Pk3zEvog

Režisora Alfrēda Hičhoka 1958. gada spriedzes filmas "Vertigo" imitācija. Darbs tapis "Saules skolas" multimediju nodaļas 3.kursa kino veidošanas nodarbībās pasniedzējas Aijas Bley vadībā.

https://www.youtube.com/watch?v=FUI7W7qmaak